

Kom, livspust

Ingrid B. Melve (2024)

Torbjørn Dyrud (2024)

1. Mot mi - ne hvi - te tan - kers mur, og fryk - tens tran - ge rib - beins - bur: Kom livs - pust i kal - de rom så sor - gen ba - re du vet du kan bli til gråt, til stil - le vår, til spi - rer hver grøft, hvert skår.

2. Kom Du som stormtordenvær
flør kledning av, blås gjennom klær
til alt jeg har i kobbermynt,
min siste, gjemte håp, så tynt
at lyset ditt kan slippe inn.
Kom Du, som fred og stille vind.

3. La meg i blant som ørnen kan
og hvalen i det dype vann
få hvile i en varm, varm strøm
og i en mye større drøm
enn det jeg ser og det jeg vet
enn tyngde og nødvendighet.

4. Kom Hellig Ånd, du varme vind
og la meg puste dypt, dypt inn
som etter regn og etter gråt
når asfalten er ennå våt
og duggen bærer lys og spor
av en ny himmel, en ny jord.